

nantsloov; thi saa skulle vi blot begynde en Gang igjen at sige det, som vi nu have sagt i 5 Aar, og som jeg kan forsikre de Herrer ikke er saa let at sige 5 Aar i Træk; skulde man endog begynde igjen, saa er det endnu værre, saa vil jeg dog hellere foretrække, at blive i Gjengen. Den Finantsloov lægger jeg altsaa ingen Vægt paa, den er der ikke vundet Stort ved. Nei, det Regjeringen skulde være med til at arbejde hen til, er til en Forstaaelse af Forfatningen. Herved mener jeg en Forstaaelse af begge Things politiske Magt og Retstillig her i Landet. Lad os blot komme bort fra alle Doktriner. Ved Forfatningen i 1866, saaledes som den er opfattet fra først af, er jeg overbevist om, at man kan komme til Forstaaelse af, hvorledes Thingene kunne arbejde sammen, hvad de have Lov til at kræve af hinanden, og hvad ikke, og lad os endelig faae en Forstaaelse af, hvorledes Kongemagtens Stilling er efter Forfatningen af 1866, hvad der ikke er tilstrækkelig paaagtet fra Oppositionens Side, og lad os endelig faae en Overenskomst om, ved hvilke Midler vi skulde forhindre en Konflikt, og hvis Konflikt kommer, ved hvilke Midler den skal behandles, medens den staar paa. Det er den Opgave, der maa løses, naar man vil et politisk Maal og ikke saadant noget Suxeri som Tilveiebringelsen af en Finantsloov for saa Maret efter at begynde paa de samme Kunstner igjen. Men til Opnaaelsen heraf er det først og fremmest Tid det gjælder om, og saa om at bruge denne Tid, som den skal bruges. Hvorledes er det med Tiden? Seg tror, at det, som den høitærede Minister sagde til mig sidst med Hensyn hertil, var meget beklageligt. Han mente, at der var Tid nok. Jeg spurgte den høitærede Minister, hvorfor Rigsdagen ikke er bleven opløst, hvorfor den var bleven samlet nu, saaledes at man kan sige sig selv, at den næppe vil faae 4 Maaneder paa denne Side af Valgene, og paa den anden Side af Sul, bagefter, kun 2 Maaneder. Derpaa svarede den høitærede Minister, at jeg tog feil. Det var ikke 4 Maaneder, men kun 3½ Maaned til den 28de Januar, men, sagde han, det var en fortreffelig Tid, en god Tid. Den høitærede Minister udtrykte sig, om jeg saa maa sige, paa en mere fantastisk end logisk Maade, idet han sagde, at efter som 6 Maaneder ikke havde været nok i Fjor, var 3½ Maaned tilstrækkelig i Aar. Jeg forstaaer godt Tanken i dette. Den høitærede Minister mente, at Ethlden laa i en ond Billie hos Folkethinget, og naar man havde en ond Billie, var det det Samme, om man fik 6 eller 3½ Maaned. Disse Antydninger

af den onde Billie, der laa i Ministerens Ord, vil jeg dog komme lidt nærmere ind paa. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der jo stadig optræder her som Regjeringens trosfaste Kampfælle, sagde, at 3½ Maaned var mere end nok; med en saadan Tid maatte vi være evig glade. Han sagde, at i 1857 havde man faaet Finantsloven færdig paa lidt over 4 Maaneder, og i 1874 blev den gjort færdig paa 4 Maaneder. Seg vil nu gjøre opmærksom paa, at den Finantsloov, der var Tale om i 1857, var den, man kaldte Kongerigets Finantsloov. Det var en Finantsloov med et samlet Indtægtsbeløb, tror jeg, af 12 Millioner Kroner, og samtlige Udgifter beløb sig, saavidt jeg erindrer, til mellem 3 og 4 Millioner Daler, altsaa 8 til 9 Millioner Kroner. Denne Finantsloov indeholdt Intet til Soldvæsen og Intet til Militærudgifter. Hvis det ærede Medlem vil være med til at lave en Finantsloov uden en eneste Militærudgift, vil jeg for min Del gerne nøjes med 3½ Maaned. Men da vi nu ikke kunne det, saa har hine 4 Maaneder Intet at betyde, og den Finantsloov er det ikke værd at tale mere om. Men saa nævnte det ærede Medlem Finantsloven fra 1874. Ja, det er rigtigt, den erindrer jeg meget godt. Det var, medens Krieger var Finantsminister, og jeg huffer, at han sagde ved denne Leilighed, enten i Udvalget eller i Thinget, det kan jeg ikke bestemt sige: Seg har altid paastaet, at naar det kniber, saa kan Finantsloven gjøres færdig paa 4 Maaneder. Det er altsaa det Høieste, man kunde drive det til, og den blev ogsaa virkelig den Gang gjort færdig paa omtrent 4 Maaneder, men det skete kun derved, at der det Aar slet ikke fandtes Brændstof eller Konflikter i Luften. Det var det sidste Aar, hvor Ministeriet Holstein var ved Roret (Medsigelse). Ja, der havde været Oplosning, men derefter var der den blideste og kjerligste Stemning fra alle Sider. Ministeriet vilde blot gaa. Denne Situation kan ikke bruges til Sammenligning med Noget af det, der her foreligger. Sagen er, at ellers er det aldrig lykkedes at faae Finantsloven færdig i den Tid, og saa mener det ærede Medlem, at nu, hvor vi 5 Aar igjennem have arbejdet paa en Finantsloov uden at kunne faae den, og hvor Finantsloven ikke er til at overskue, hvor den indeholder de allerstørste og vanskeligste Spørgsmaal, hvor Provisorierne endnu foreligge, og det store konstitutionelle Spørgsmaal skal løses, skal vi kunne gjøre Finantsloven færdig paa 3½ Maaned. Det ærede Medlem kan mene, at dette kan gøres, saa meget han vil, men